

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 59/05-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. februára 2005 predbežne prerokoval sťažnosť Športového združenia TJ Metropol Košice, Štúrova 32, Košice, zastúpeného advokátkou JUDr. A. Z., Advokátska kancelária, K., pre namietané porušenie základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prerokovanie vecí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I vo veci vedenej pod sp. zn. 29 Cb 238/03 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Športového združenia TJ Metropol Košice, Štúrova 32, Košice, o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. januára 2005 doručená sťažnosť Športového združenia TJ Metropol Košice, Štúrova 32, Košice (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. A. Z., Advokátska kancelária, K. pre namietané porušenie základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na

prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) vo veci vedenej pod sp. zn. 29 Cb 238/03.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že návrhom na vydanie platobného rozkazu z 28. januára 2003 doručeným okresnému súdu 30. januára 2003 sa voči žalovanému domáhal zaplatenia dlžnej sumy. Na základe výzvy okresného súdu sťažovateľ 24. marca 2003 uhradil súdny poplatok. Dňa 16. apríla 2003 bol sťažovateľovi doručený platobný rozkaz okresného súdu sp. zn. ROB 106/03 z 31. marca 2003 (ďalej len „platobný rozkaz“). Následne 17. apríla 2003 podal žalovaný voči platobnému rozkazu odpor, ktorý bol okresnému súdu doručený 22. apríla 2003. Vzhľadom na to, že sťažovateľ a jeho právny zástupca nemali o ďalšom priebehu konania žiadne informácie, pričom k dispozícii mali len ústne oznámenie okresného súdu o podaní odporu žalovaným, listom zo 6. februára 2004 požiadali okresný súd o doručenie odporu žalovaného a určenie termínu pojednávania. Keďže na tento list okresný súd nereagoval, podal sťažovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu 20. apríla 2004 sťažnosť na prietahy v konaní vo veci vedenej pod sp. zn. 29 Cb 238/03, na ktorú podpredsedníčka okresného súdu reagovala listom zo 14. mája 2004. Následne bol právnenému zástupcovi sťažovateľa 2. júla 2004 doručený odpor, ku ktorému sa vyjadril podaním zo 7. júla 2004.

Sťažovateľ svoju sťažnosť doplnil tvrdením, že v období od 22. apríla 2003, t. j. odo dňa doručenia odporu žalovaného okresnému súdu, do 2. júla 2004, t. j. do dátumu, keď bol predmetný odpor doručený právnenému zástupcovi sťažovateľa (ide o obdobie 14 mesiacov a 10 dní), a v období od 8. júla 2004, keď právny zástupca sťažovateľa zaslal okresnému súdu vyjadrenie k odporu, až dosiaľ dochádza postupom okresného súdu k zbytočným prietahom v konaní, a tým aj k porušeniu jeho základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd rozhodol, že:

„1. Právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd Okresným súdom Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 29 Cb 238/03 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 29 Cb 238/03 prikazuje konať bez zbytočných prietáhov.

3. Sťažovateľovi priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 50.000,- Sk..., ktoré je Okresný súd Bratislava I povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Bratislava I je povinný uhradiť trovy právneho zastúpenia advokátke JUDr. A. Z. ... vo výške 5.302,- Sk... do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť sťažovateľa prerokoval na neverejnom zasadnutí a preskúmal ju zo všetkých hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov (...).

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom (...).

Z obsahu sťažnosti, ale najmä zo spisu okresného súdu sp. zn. 29 Cb 238/03 ústavný súd zistil, že vo veci boli vykonané tieto úkony:

Dňa 30. januára 2003 bol okresnému súdu doručený návrh sťažovateľa na vydanie platobného rozkazu z 28. januára 2003 týkajúci sa zaplattenia dlžnej sumy.

Dňa 13. februára 2003 vyzval okresný súd sťažovateľa na zaplattenie súdneho poplatku, pričom výzva bola sťažovateľovi doručená 27. februára 2003.

Dňa 24. marca 2003 zaplatil sťažovateľ súdny poplatok na účet okresného súdu.

Dňa 31. marca 2003 vydal okresný súd platobný rozkaz, ktorý bol právnenému zástupcovi sťažovateľa doručený 16. apríla 2003 a žalovanému 15. apríla 2003.

Dňa 17. apríla 2003 podal žalovaný odpor proti platobnému rozkazu, ktorý bol okresnému súdu doručený 22. apríla 2003.

Dňa 25. apríla 2003 vyzval okresný súd žalovaného na zaplattenie súdneho poplatku za odpor. Táto výzva bola žalovanému doručená 14. mája 2003.

Dňa 27. mája 2003 žalovaný predložil okresnému súdu potvrdenie o úhrade súdneho poplatku.

Dňa 24. júna 2003 bol uvedený spis prevedený do registra „Cb“ z dôvodu podania odporu proti platobnému rozkazu a bola mu pridelená sp. zn. 29 Cb 238/03.

Listom zo 6. februára 2004 sťažovateľ žiadal okresný súd o zaslanie odporu podaného žalovaným a o určenie termínu pojednávania.

Výzvou z 12. mája 2004 zaslal okresný súd právnenému zástupcovi sťažovateľa odpor na vyjadrenie a zároveň ho vyzval, aby preukázal, že v čase podania návrhu okresnému súdu bol za sťažovateľa oprávnený konať Š. H.

Dňa 2. júla 2004 boli odpor a výzva doručené právnenému zástupcovi sťažovateľa, aby sa vyjadril k odporu a oznámil žiadané skutočnosti.

Právny zástupca sťažovateľa sa k odporu vyjadril, pričom zároveň preukázal požadované skutočnosti podaním zo 7. júla 2004 doručeným okresnému súdu 12. júla 2004.

Dňa 27. júla 2004 okresný súd žiadal Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky o oznámenie skutočností týkajúcich sa aktuálneho stavu registrácie sťažovateľa.

Listom z 30. septembra 2004 Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky odpovedalo na žiadosť, pričom odpoveď bola okresnému súdu doručená 5. októbra 2004.

Dňa 31. januára 2005 okresný súd uznesením sp. zn. 29 Cb 238/03 odpor žalovaného odmietol.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistil, že sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu vo veci vedenej pod sp. zn. 29 Cb 238/03 týkajúcej sa konania o návrhu na vydanie platobného rozkazu na zaplatenie sumy vo výške 112 500 Sk s príslušenstvom.

Ústavný súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach vyslovil, že zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo uvažovať o zbytočných prietáhoch (napr. IV. ÚS 343/04).

Z tohto právneho názoru vychádzal ústavný súd aj pri predbežnom prerokovaní sťažnosti. Na základe toho ústavný súd zistil, že konanie na okresnom súde prebieha od 30. januára 2003, pričom sťažnosť pre porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru bola ústavnému súdu doručená 18. januára 2005. Ústavný súd je toho názoru, že dĺžka predmetného súdneho sporu v okolnostiach prípadu nie je takej povahy, aby bolo možné v danej veci vysloviť porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote.

Celková dĺžka doterajšieho konania spolu s charakterom veci – spor o zaplatenie dlžnej sumy vo výške 112 500 Sk s príslušenstvom, s počtom úkonov, ktoré okresný súd vo veci vykonal, zatiaľ vylučuje, aby konanie vedené pod sp. zn. 29 Cb 238/03 bolo už možné pokladať za konanie so zbytočnými priet'ahmi. Ústavný súd už v predchádzajúcich prípadoch judikoval, že ojedinelá nečinnosť súdu hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. I. ÚS 42/01). Na kratšie obdobia nečinnosti všeobecného súdu ústavný súd spravidla prihliada len vtedy, keď sa vyskytli opakovane a zároveň významným spôsobom ovplyvnili celkovú dĺžku súdneho konania (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 39/00, I. ÚS 57/01).

Z judikatúry ústavného súdu taktiež vyplýva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. II. ÚS 57/01, I. ÚS 48/03).

V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného týmito článkami (napr. II. ÚS 57/01), prípadne návrhu buď nevyhovelo (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. I. ÚS 17/01, I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01).

Ústavný súd je toho názoru, že okresný súd vo veci vedenej pod sp. zn. 29 Cb 238/03 nebol nečinný, vykonal celý rad úkonov bližšie špecifikovaných vyššie, okrem obdobia od 24. júna 2003, keď bol uvedený spis prevedený do registra „Cb“ z dôvodu podania odporu proti platobnému rozkazu, do 12. mája 2004, keď okresný súd zaslal právnomu zástupcovi sťažovateľa odpor na vyjadrenie a zároveň výzvu, aby sťažovateľ preukázal, že v čase podania návrhu okresnému súdu bol za sťažovateľa oprávnený konať Š. H. Aj napriek tomuto obdobiu nečinnosti okresného súdu s poukazom na uvedené argumenty ústavný súd postup okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 29 Cb 238/03 nepovažuje

za porušenie základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru z dôvodu, že sťažovateľ vo februári 2004 upozornil okresný súd na nečinnosť, na čo okresný súd v primeranej dobe reagoval a ďalej pokračoval v konaní bez zbytočných prieťahov.

Z uvedeného dôvodu ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol už na svojom predbežnom prerokovaní pre zjavnú neopodstatnenosť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). Vzhľadom na to, že ústavný súd sťažnosť odmietol, nezaoberal sa žiadosťou sťažovateľa o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. februára 2005